

Sörédi Tábor – szolgáló szeretet, falatnyi mennyország, közösség – beszámoló

2018. július 7–14. – Nagyon nehéz Sörédről írni, mert ott kell lenni. Szolgáló szeretet, falatnyi mennyország, közösség. Nagy szavak, de tényleg átéltük, megéltük. Együtt.

Fontos ez az együtt szó. Összefogás nélkül nem létezne ez a tábor. Köszönjük a természetbeni és anyagi segítséget, adományokat. Legfőképpen külön köszönet a Teljes Élet Szociális Alapítványnak, akinek a támogatása nélkül nem lenne Söréd, sem tábor, és nem élhetnénk meg ezt a csodát.

Autizmus, látás- hallássérülés, mozgáskorlátozottság, Down-szindróma – sokféle fogyatékoság jelen van a táborban, de a lényeg túlmutat a stigmákon. Söréden valahogy megszűnik a címkézés, ott magunk vagyunk. Egy hét az évből, amikor a problémák otthon maradnak, amikor másokért–egymásért dolgozunk, és amikor mindezt örömmel tesszük, feltétel nélkül. Manapság annyira felgyorsult ez a világ. Az ember annyi mindenre képes azért, hogy elérje a célját. Olyan könnyű figyelmetlenül megbántani valakit. A nyaralók viszont nem titkolják érzelmeiket. Nem logikáznak, nincsenek játszmáik. Őszintén kimondják, amit éreznek, vagy gondolnak. Érdemes tanulni tőlük. A fáradtságnak és a másokra való odafigyelésnek köszönhetően tanulunk is a nyaralóktól, pár nap után egyre hasonlóbba válunk. Ellessük egymás hanglejtését, gesztusait, őszinteségét. Egy idő után kis csapatunk egy nagy családdá válik. Örömmel, felszabadultan, önfeledten vagyunk egymással. Ezért van az, hogy aki egy kicsit ráérez az ízére, annak az év valahogy Söréd-től Söréd-ig tart.

Az idei Söréd különleges volt. Kitüntetett helyet foglal el a szívemben, a szívünkben. Most igazán ráérezünk az ízére. Legszívesebben – persze, miután már kipihentük magunkat – mindenki visszamenne, és újból nekivágna.

És most, pár nappal a tábor után, próbálom megfogalmazni magamnak, hogy mit érzek az idei Söréd után. Eszembe jutnak – sok más egyéb mellett például – a népmesés kerettörténet, az egyedileg készített pólók, a nap- és programfelelősök, a nagyszerű nyaraló–táborozó párosok, a finom étkek, ölelések, a sok egyedi, vicces pillanatkép.

De amit minden alkalommal érzek, az a hála. Hatalmas hála van bennem Isten felé, és felétek. Köszönöm! Köszönjük! Jó közösség, igazi sörédes család vagyunk. És már csak 51 hét a következő Söréd-ig.

*Andrássy-Neumann Gréti, Faragó-Tóth Kata, Fekete Máté
Fényképeket készítette Némedi István*

<https://www.szfvar.katolikus.hu/soredi-tabor---szolgalo-szeretet--falatnyi-mennyország--kozosseg-20180714-beszamoló>

